

Αἰολικῶς.

Отче пѣшѣ, ѹже есѹ на небесѣхъ, да святѹтся ѹмя твоѣ, да пріѹдетъ царствіе твоѣ: да будетъ воля твоя, яко на небесѹ и на землѹ: хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днѣсь: и остави намъ долги наша, якоже и мы оставляемъ должникѡмъ на- шимъ: и не введѹ насъ во искушеніе (напѣсть), но из- бави насъ отъ лукаваго.	"Αττας νῶς ἱς δε ἐσσι νᾶ νευοῖσι, δὰ σεφθῆτω (ὄν)υμα τῖεόν: δὰ προῖτω χάρτῖος τῖε- όν: δὰ φούτω βόλλα τῖεᾶ, ὅ- κως νᾶ νευοῖσιν ἡ νᾶ χαμηλῇ: ἡλεῦν νῶν ἐνούσιον δὲ (σ) θε- νῶν δῖη—σίη: ἡ ᾶ [πο] στᾶυε νῶν τέλχη νῶῖα, ὅκως ἡ [ἡ] μεῖς ᾶ (πο) στᾶνομεν τελεστι- κῶν νῶν: ἡ νῆ βιδάδης νῶῖ τῖε'ν π (ε) τῶσει, ὦν ἐξβαυε νῶῖ ᾶπ' λουγαφοῖγο.
--	--

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ (ΤΡΕΤΙΑ ЧАСТЬ).

Μάθημα Εἰκοστὸν (Двадесетий урокъ)

Πρακτικὴ Ἐπίτομος Χειραγωγία
τῆς Ῥωσικῆς καὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Καταχωροῦντες ἐν τῇ Μεθόδῳ ἡμῶν ταύτην τὴν Χειραγωγίαν οὐδόλως ἐννοοῦμεν, ὅτι μόνον μὲ ταύτην δύναται τις νὰ ἐκμάθῃ ἡ μάθη ἀμφωτέρας ταύτας τὰς γλώσσας, ἀλλὰ χάριν τῶν περιέργων ἐκρίναμεν οὐκ ἄπο σκοποῦ νὰ λάβωσιν ἀρχάς τινας τῆς Ῥωσικῆς γλώσσης τῆς πλησιεστάτης τῆς ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικαῖς Βιβλίαις Σλαβονικῆς, [ἥτις οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν ἢ ἡ ἀρχαία Βουλγαρικὴ γλῶσσα, ἐν ἣ μετεφράσθησαν τὰ Ἱερά Βιβλία) τοὺς πλείστους αὐτῆς χαρακτῆρας ἀδιαφθόρους διασωζούσης, πλουτισθείσης καὶ πλουτιζομένης καθ' ἐκάστην μὲ πλῆθος πολυάριθμον καὶ συγγραμμάτων καὶ μεταφράσεων καὶ οὐδόλως μένουσα κατωτέρα ὡς πρὸς τοῦτο τῶν νῦν πεφωτισμένων ἐν Εὐρώπῃ ἐθνῶν καὶ ἐξ' ἧς οὐκ ὀλίγα ἐρανίζεταί ὡς ἀπὸ πλουσίας μητρὸς καὶ ἡ Βουλγαρικὴ γλῶσσα χρεωστοῦσα τὴν καλλιέργειαν αὐτῆς μᾶλλον τῇ Ῥωσικῇ διὰ τῶν σπουδασάν-